

Opie J, Doyle C, O'Connor DW. *Challenging behaviours in nursing home residents with dementia: A randomized controlled trial of multidisciplinary interventions*. International Journal of Geriatric Psychiatry 2002;17(1).

Omgaan met eigen beperkingen

Handhaven van emotioneel evenwicht

Behoud van een positief zelfbeeld

Omgaan met onzekere toekomst

Omgaan met de nieuwe omgeving

Ontwikkelen van adequate zorgrelaties

Ontwikkelen en behouden sociale relaties

Individuele multidisciplinaire interventie

Multidisciplinaire interventie

Auteur	J Opie, C Doyle, & DW O'Connor*	
Jaar	2002	
Land	Australië	
E-mail*	daniel.oconnor@med.monash.edu.au	
Doel	Het toetsen van de aanname dat met op het individu toegesneden psychosociale, verpleegkundige en medische interventies, de frequentie en ernst van gedragssymptomen bij verpleeghuisbewoners met dementie zal verminderen.	
Setting	Verpleeghuizen	
Deelnemers	Verpleeghuisbewoners met dementie en frequent storend gedrag	
	Gemiddelde leeftijd	E: 84.1 (± 6.9); C: 83.7 (± 7.2)
	MMSE	E: 6.5 (± 7.4); C: 6.3 (± 6.7)
Design	Gerandomiseerd gecontroleerd onderzoek, met vroege (experimentele) en late (controle) interventiegroepen. De interventie voor de vroege groep startte na observatiedag (OD) 4, voor de late groep na OD 7. De late groep fungeerde als controlegroep voor de vroege groep (OD 4 tot OD 7). Pre-post vergelijkingen werden voor de vroege groep gemaakt door de periodes OD1-OD4 te vergelijken met OD5-OD12. Voor de late groep werden hiervoor OD1-OD7 vergeleken met OD8-OD12.	
	Steekproef	$n_E=48$, $n_C=51$
	Follow-up	4 weken; drie ODs per week
Interventie	De interventie bestond uit de ontwikkeling van op de persoon afgestemde strategieën gericht op specifiek storend gedrag van mensen met dementie. De interventie werd uitgevoerd door een 4-koppig team (geschoold in psychiatrie, psychologie en verpleegkunde). Het team kwam wekelijks bij elkaar. De strategieën werden beschreven in Gedrags Management Plannen, met daarin de reden voor de strategie, een beschrijving, de timing en de verantwoordelijke staf. De beoordeling van de plannen vond een week later plaats. Gebaseerd op het oordeel van het personeel werden strategieën die niet praktisch of onacceptabel waren op dit punt uit de behandeling gehaald.	
	Frequentie	Wekelijkse bijeenkomsten
	Duur	30 minuten
	Zorgverlener(s)	Multidisciplinair team en verzorgend personeel
Uitkomstmaten	Gedrag	Cohen-Mansfield Agitation Inventory (CMAI; Cohen-Mansfield et al., 1989) Aangepaste Behaviour Assessment Graphical System (BAGS; Prodder et al., 1991) Interviews met verzorgenden over veranderingen in frequentie en ernst van de geselecteerde

		gedragsproblemen.
	Cognitie	Mini-Mental State Examination (Folstein et al., 1979)
	Depressie	Geriatric Depression Scale (Sheikh & Yesavage, 1986)
Resultaten	Een meerderheid van de bewoners kreeg twee typen interventies, bijvoorbeeld een medische, verpleegkundige of psychosociale behandeling. Na de start van de interventies was er bij meer dan twee derde van de bewoners een vermindering te zien in rusteloosheid, fysieke agressie, verbaal storend gedrag en sociaal/seksueel ongepast gedrag (voor zowel de vroeg als late groep). Bij de follow-up bleek de frequentie van het gedrag waarop de interventie zich richtte met 75% verminderd, en de ernst van het gedrag was in ten minste een categorie verminderd voor 60% van de bewoners. Er werd geen verschil in gedrag gevonden voor de vroege en late groep in de periode OD4-OD7, waarbij de vroege groep al wel begonnen was met de interventie en de late groep nog moest starten.	
Implementatie- materiaal	-	

E = experimentele groep; C = controlegroep
* corresponderend auteur